

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

A BANZAI FOR HER

Gillettenarrative.com

ΕΝΑ ΜΠΑΝΖΑΪ GILLETTE ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΗ

GILLETTE TRAILER 23 — NANDO THE SCRIBE

Η Rosa ήταν συνάδελφος από τη Νάπολη, μανάτζερ σαν κι εμένα. Περπατούσε με εκείνη την αυτοπεποίθηση που δεν χρειάζεται μετάφραση — όλο της το πρόγραμμα ήταν γραμμένο στο πρόσωπό της, κι όποιος ήξερε να διαβάξει, το διάβαζε.

Ήταν σχεδόν αναπόφευκτο ο Vincenzo — ένα μέτρο και πενήντα οκτώ φιλοδοξίας και ευθραυστότητας — να αφήσει τη γυναίκα και τα παιδιά του για εκείνη. Κάποιοι άντρες δεν επιλέγουν. Παραδίδονται.

Κάθε φορά που τη συναντούσα στους διαδρόμους, ένιωθα σαν να έμπαινα σε εκείνα τα ιαπωνικά κλαμπ όπου όλα είναι τελετουργία, όλα είναι κώδικας, όλα είναι απόσταση. Η πρώτη κίνηση είναι ένα χαμόγελο. Ύστερα μια φράση σε μια γλώσσα που δεν καταλαβαίνεις, αλλά ξέρεις ότι το αληθινό μήνυμα κρύβεται κάπου από κάτω.

Στα σπασμένα της αγγλικά, η Rosa με ρωτούσε πάντα το ίδιο πράγμα: γιατί δεν έχεις φίλους; Γιατί δεν μπορείς να κρατήσεις ζωντανές τις σχέσεις σου; Τι σε σταματά; Τι σε κρατά πίσω;

Δεν απάντησα ποτέ. Όχι επειδή δεν ήθελα, αλλά επειδή δεν είχα ακόμη τη σωστή απάντηση — ή ίσως δεν ήθελα να της δώσω την εξέταση που περίμενε.

Ένα βράδυ τη βρήκα στην είσοδο του ξενοδοχείου, να περιμένει κάποιον να την πάει με το αυτοκίνητο. Με ρώτησε πού πήγαινα. Η απάντηση βγήκε εύκολα:

«Οπουδήποτε στον κόσμο, αρκεί να είμαι στην αγκαλιά σου».

Έβαλε τα γέλια. Καταλήξαμε να μιλάμε για πελάτες, νούμερα, στρατηγικές. Τότε μου ομολόγησε ότι ο Area Manager ξόδευε για εκείνη ολόκληρο τον μηνιαίο

προϋπολογισμό και ότι τα δικά μας αποτελέσματα ήταν αποκλειστικά προϊόν της δικής μας ικανότητας.

Τι παλιοκάθαρμα, σκέφτηκα. Ύστερα χαμογέλασα.

Γιατί εκείνο το βράδυ είχα ήδη καταλάβει ένα πράγμα: είχα πάρει τον προϋπολογισμό του Area Manager — κι εκείνος δεν το ήξερε ακόμη.

Μπανζάι.

Nando